

РЕШЕНИЕ

№ 1718

гр. София, 10.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 10.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **12654** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба от Л. К. Т., чрез процесуалния представител адв. В. С., срещу Заповед № 4581з-969/ 15. 10. 2019 г. на декана на факултет „Полиция“ при Академията на МВР, което на жалбоподателя Л. Т. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 9 месеца.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваната заповед, тъй като направените изводи в същата са неправилни, както и че са допуснати съществени процесуални нарушения.

В съдебното заседание, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - деканът на факултет „Полиция“ при Академията на МВР, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, като насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, и подадена от надлежно легитимирана страна в преклузивния срок, установен в чл. 149, ал. 1 АПК. Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

На 5. 08. 2019 г. в Академията на МВР постъпило писмо, с рег. № 8121р-13868/ 2. 08. 2019 г. от Дирекция “Правно-нормативна дейност” в МВР, с което се изисква в срок

до 6. 08. 2019 г. да бъде дадено становище по проект на решение на Министерски съвет за одобряване на Доклад с нови и актуализирани мерки, в отговор на Препоръката на Съвета от 2019 г. относно Националната програма за реформи на България 2019 и съдържаща становище на съвета относно Конвергентната програма на България /2019-2022/ и на отчетна таблица - Приложение № 1 към актуализираната Национална програма за реформи на България 2019 г. На същия ден писмото с резолюция от декана на факултет "Полиция" е изпратено за изпълнение на Л. Т., който изпълнявал длъжността „професор“ в катедра „Опазване на обществения ред“ на факултет „Полиция“ при Академията на МВР.

Същият изготвил проект на докладна записка на възложеното му писмо, като посочил, че Академията на МВР не е компетентна да дава становище по Закона за концесиите и Закона за подземните богатства. Деканът на факултет "Полиция" не одобрил така възложения проект, като отново възложил изпълнението на Л. Т. и поставил резолюция "Проф. Т., на основание чл. 5, ал. 4 от Инструкция № 8121з-470/ 2105 г. потвърждавам писменото дадено разпореждане да дадете писмено становище по настоящето писмо. Срокът вече е изтекъл. Тълкувате неправилно заповедта. В материала, който Ви е предоставен, няма нищо за концесии."

До края на работния ден на 5. 08. 2019 г. друго становище не постъпило от жалбоподателя Т..

След посочената дата Л. Т. отсъствал от работа до 7. 09. 2019 г., когато върнал писмото, без да изготви нищо повече, освен първоначално предадения проект за докладна записка, предаден на 5. 08. 2019 г. и неодобрен от декана на факултет „Полиция“.

Предвид това, била образувана дисциплинарна проверка, приключила със справка, рег. № 4581р-13928/ 14. 10. 2019 г. с предложение до декана на факултет „Полиция“ при Академията на МВР за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“.

Въз основа на това, била издадена обжалваната Заповед № 4581з-969/ 15. 10. 2019 г. на декана на факултет „Полиция“ при Академията на МВР, с която на жалбоподателя Л. Т. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 9 месеца за това, че като не изготвя становище по писмо рег. № 8121р-13868/ 2. 08. 2019 г., не изпълнява служебните си задължения, съобразно изискванията на чл. 42, ал. 7 от ПУАДАМВР и длъжностната си характеристика и е извършил нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР - неизпълнение на служебните задължения.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното.

Дисциплинарно наказващите органи в системата на МВР са определени с чл. 204, т.1 – 4 ЗМВР диференцирано според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видове наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 6 от ЗМВР. В рамките на това нормативно разпределение с чл. 204, т. 4 от ЗМВР е предвидено служители на висши, ръководни, старши ръководни и ръководни длъжности да издават заповеди за налагане на наказанията по чл. 197, ал.1, т.1 – 3 от ЗМВР. Без да са посочени изрично държавните служители в МВР, които могат да се накажат по този ред, предвид йерархичния характер на администрацията на МВР и задължителната за всяка дисциплинарна власт субординация, овластяването важи за тези държавни служители, организационно подчинени в съответната структура на МВР на органа по чл. 204, т. 4 от ЗМВР. Обжалваната заповед е издадена от декана на факултет „Полиция“ при Академията на МВР, която длъжност е ръководна, според класификатора на длъжностите в МВР по

чл. 143, ал. 2 от ЗМВР /т. XII.3/ е ръководна по чл. 143, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Следователно, ответникът е овластен по силата на чл. 204, т. 3 от ЗМВР да наложи наказание по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР – порицание на жалбоподателя като държавен служител в МВР.

Не са надхвърлени времевите рамки по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР: дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Заповедта е издадена на 15. 10. 2019 г., а откриването на дисциплинарното нарушение е извършено на 9. 10. 2019 г. с изготвена справка, съдържаща достатъчно данни по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективни признаци на извършеното дисциплинарно нарушение.

Спазена е и разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения.

В конкретния случай обаче е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в неяснота относно извършеното нарушение. В обжалваната заповед е посочено, че нарушението е извършено чрез бездействие, но не е посочена датата, на която е следвало да бъде извършено дължимото действие, а именно – кога именно жалбоподателят е бил длъжен да изготви исканото становище.

Не става ясно и дали нарушението е извършено, когато жалбоподателят е изготвил първоначалния проект на доклад от 5. 08. 2019 г., който не е бил одобрен от декана на факултет “Полиция” и още тогава е възприет като липса на изготвено становище, или пък нарушението е извършено, след като деканът на факултет “Полиция” е поставил резолюция “Проф. Т., на основание чл. 5, ал. 4 от Инструкция № 8121з-470/ 2105 г. потвърждавам писменото дадено разпореждане да дадете писмено становище по настоящето писмо. Срокът вече е изтекъл. Тълкувате неправилно заповедта. В материала, който Ви е предоставен, няма нищо за концесии.” и писмото отново е върнато на Л. Т. за изготвяне на становище.

По този начин изводът какво конкретно нарушение е извършил жалбоподателят е оставен на преценката на наказаното лице, което съществено е ограничило правото му да разбере за какво именно нарушение е санкционирано и така значително е пречатствало правото му на защита.

Отделно от това, според съда в настоящия случай липсва извършено нарушение. Жалбоподателят е санкциониран за това, че не е дал становище по писмо рег. № 8121р-13868/ 2. 08. 2019 г. Становището представлява изказано мнение или личностно убеждение чрез аргументи по дадена тема или въпрос от определено естество. В конкретния случай жалбоподателят Т. е изказал личностното си убеждение, че по посочената тема, предмет на писмо рег. № 8121р-13868/ 2. 08. 2019 г., не може да бъде изготвен отговор, тъй като съгласуването на документи относно проекти на актове по реда на Закона за концесиите и Закона за подземните богатства не е от компетенцията на Академията на МВР и не съдържа задачи, свързани с обучението в системата на МВР. По този начин той е дал своето становище във връзка с направеното искане, като е изразил собственото си мнение, че задачите в писмо рег. № 8121р-13868/ 2. 08. 2019 г. не са от компетенцията на МВР. Ако наказващият орган е приел, че даденото

от проф. Т. не представлява становище, е следвало изрично да му укаже това с посочване на ясни аргументи, както и да даде конкретни указания какво точно следва да бъде изготвено от него. В тази връзка резолюцията „Проф. Т., на основание чл. 5, ал. 4 от Инструкция № 8121з-470/ 2105 г. потвърждавам писменото дадено разпореждане да дадете писмено становище по настоящето писмо. Срокът вече е изтекъл. Тълкувате неправилно заповедта. В материала, който Ви е предоставен, няма нищо за концесии.” не съдържа никакви ясни и конкретни указания какво именно следва да изготви проф. Т., нито пък става ясно защо деканът е приел, че Академията на МВР е компетентна да изготви някакво друго становище, различно от предаденото от проф. Т..

Отделно от това, дори да се приеме, че е налице извършено нарушение от страна на жалбоподателя, според настоящия съдебен състав видът и размерът на наказанието са неоснователно завишени, което е отделно основание за отмяна на оспорената заповед. Не се установява в конкретния случай да са настъпили каквито и да било вредни последици, като не става ясно от бланкетно изложените мотиви на наказващия орган какво в конкретния случай е наложило налагането на санкция над установения минимален размер.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата е основателна, поради което обжалваната заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна. Предвид изхода на правния спор и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 710 /седемстотин и десет/ лева, от които 10 /десет/ лева държавна такса и 700 /седемстотин/ лева заплатено адвокатско възнаграждение.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 4581з-969/ 15. 10. 2019 г. на декана на факултет „Полиция“ при Академията на МВР.

ОСЪЖДА Академията на МВР да заплати на Л. К. Т. направените по делото разноски в общ размер на 710 /седемстотин и десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: